

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Варна, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиридесети март през две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: Светлана Т.

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Светлана Т. Търговско дело №
20233100900261 по описа за 2023 година.

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от **Н. М. Н. с ЕГН ******* с адрес *********, чрез процесуален представител адв. И. Л. САК, с която срещу **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД ЕИК 121130788** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Симеоновско шосе“ № 67А са предявени иски с правно основание чл.432, ал.1 КЗ, вр. чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД, чл. 86 ЗЗД за присъждане на:

сумата от 60 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие настъпилото на 21.07.2022г. ПТП в гр. Варна, кв. Аспарухово на бул. „Първи май“ между лек автомобил марка „Ситроен“ модел „Берлинго“ с рег. № ********* с водач С. Г. М. и Н. М. Н., водач на ППС марка „Мотор веспа“ модел „Педалетка“, при което при приближаване към пешеходна пътека, намираща се на бул. „Първи май“, водачът на автомобил „Ситроен“, модел „Берлинго“ с рег. № ********* не спира, за да направи път на преминаващия се от ляво на дясно по пешеходната пътека Н. Н., при което водачът на автомобил с рег. № *********, блъска ищеца, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаването на заявлението пред застрахователното дружество - 04.11.2022г до окончателното плащане, както и

сумата от 110.60 лв. имуществени вреди (29 лева за престой в УМБАЛ Света Мариа, 11.60 лева потребителска такса за преглед в Клиника по неврохирургия, 20 лева – запис на CD50 лева медицински услуги от АИПСИМП по неврология Д-Р Д.), представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение и възстановяване от получените от произшествието травматични увреждания, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаването на заявлението пред застрахователното дружество - 04.11.2022г до

окончателното плащане.

Настоява се и за присъждане на сторените в производството съдебно-деловодни разноски.

В исковата молба ищецът Н. М. излага, че на 21.07.2022г., около 10.58 ч. в гр. Варна, кв. Аспарухово на бул. „Първи май“ е реализирано пътнотранспортно произшествие между лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Берлинго“ с рег. № ***** с водач С. Г. М. и ищеца Н. М. Н. като водач на ППС марка „Мотор веспа“, модел „Педалетка“. Твърди се, че при приближаване към пешеходна пътека, намираща се на бул. Първи май, водачът на автомобил с рег. № ***** не спира, за да направи път на премиващия се от ляво на дясно по пешеходната пътека Н. Н., при което го блъска и виновно реализира пътнотранспортно произшествие. В резултат на удара Н. Н. търпи множество неимуществени и имуществени вреди.

Сочи се, че за реализираното ПТП е съставен констативен протокол с пострадали лица № 1309 от ОДМВР на УП Долни чифлик при 04 РУ - гр. Варна.

Твърди се, че след осъществения удар, пострадалият загубва съзнание за около 10 минути, след което за период от 20 минути той непрестанно идва в съзнание за няколко секунди и отново губи съзнание. След обаждане на телефон 112 е отведен по спешност в МБАЛ „Света Анна - Варна“ АД, гр. Варна, където му е поставена диагноза: Мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма, и е изписан на 23.07.2022г. Съгласно амбулаторен лист № 001221 от 25.07.2022г. ищецът е с 4 главозамайване, нестабилност, обща отпадналост и главоболие.

В исковата молба се твърди, че при самия удар са пострадали и краката на Н. М.. Соци се, че след изписването му от болницата бедрата на Н. посиняват, като той започва лечение в домашни условия, с изписани кремове. Болките продължават, като на 20.10.2022г. съгласно амбулаторен лист № 22293606A746, е установено следното: „Със зачервяване, подуване на дясно бедро и повишена темп. от една седмица“, като е насочен за хоспитализация. На 21.10.2022г. е извършена операция в УМБАЛ „Света МарИ.“ ЕАД - Варна, съгласно Епикриза с из. № 38648.

На следващо място се твърди в исковата молба, че в резултат на удара на главата в настилката ищецът е получил и „двустранно звукоприемно намаление на слуха“, съгласно амбулаторен лист № 222777035551.

Твърди се, че с оглед естеството на травмите Н. Н. е имал силно главоболие, световъртеж, нестабилност, както и невъзможност за нормално ходене. Спазвал е строг постелен режим и се е нуждаел от постоянна чужда помощ при ставане от леглото и при обслужване на обикновените си нужди, което му създава значителни неудобства. Соци се, че влошеното здравословно състояние на Н. се отразява тежко и на психиката му - вследствие на шока се оплаква от безсъние, понижено настроение, тревожност, нежелание да разговаря с хора, замаяност, загуба на координация на мускулите, трудности при запазване на равновесие, цялостна отпадналост на организма. Изживял бил голям стрес и душевни страдания, които ще се търпят от пострадалия до края на живота му. Той трудно спи. Буди се в съня си от страх и уплаха от случилото се. Той не е същият енергичен и весел човек, какъвто е бил преди реализираното произшествие. Бил ограничен във възможността да води нормален начин на живот поради факта, че здравословното му състояние не се е подобрявало, а травмата е причинена в областта на главата и в областта на краката. Той не е имал възможност да ходи и да се предвижда нормално. Въпреки всички положени усилия от страна на Н. и семейството му, което в

периода след ПТП-то се е грижело за него обаче, той не се подобрява, нито физически, нито психически.

На 27.09.2022г. ищецът посетил специалист, тъй като след удара, в следствие на който Н. Н. ударил главата си и е изгубил съзнание, той получил намаление на слуха, което се установява от направените изследвания. Съгласно амбулаторен лист № 222777035551, при извършване на аудиометрия се посочва „двустранно звукоприемно намаление на слуха“, като и до настоящия момент слухът му не се подобрява. Влошеното здравословно състояние на Н. се отразява тежко и на психиката му - вследствие на шока се оплаква от безсъние, понижено настроение, тревожност, нежелание да разговаря с хора, замаяност, загуба на координация на мускулите, трудности при запазване на равновесие, цялостна отпадналост на организма. Той не се чувства същият пълноценен човек, какъвто е бил преди ПТП-то. Все още е неработоспособен и не може да се справя сам.

Сочи се, че на ищеца е причинена средна телесна повреда, съгласно чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, изразяваща се в изгубване на съзнание (разстройство на здравето, временно опасно за живота) и трайно намаляване на слуха.

Ищецът посочва, че водачът, станал повод за причиняване на катастрофата, е имал сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, с валидно сключена застрахователна полица „Гражданска отговорност“ BG/22/122000362150 с дата на валидност от 02.02.2022г. до 01.02.2023г.

Обосновава, че на обезщетение подлежат претърпените от него имуществени вреди за разходи за лечение.

Сочи, че на 04.11.2022г. с вх. № 11185 е депозирана претенция за изплащане на обезщетение в посочените в исковата молба размери в офис на застрахователното дружество. Ответното дружество е счело искането за обезщетение за основателно до размер на 2000 лева.

Настоява за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноските по делото.

В законоустановения срок **ответникът Застрахователна компания "Лев Инс" АД е депозирал писмен отговор**, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва се изцяло искът за присъждане на законна лихва по съображенията за неоснователност на главния иск. Оспорват се всички изложени в исковата молба твърдения относно механизма на настъпване на процесното ПТП.

Твърди се, че ВИ. за настъпването на процесното ПТП има основно ищецът Н. и се въвежда възражение за принос от страна на ищеца за настъпване на вредоносния резултат, като счита, че пострадалият Н., е навлязъл внезапно на пътното платно (на пешеходната пътека), управлявайки мотор марка „Веспа“ модел „Педалетка“, като ударът между него лекия автомобил е бил неизбежен за водачката на МПС - С. М., и деянието е случайно.

Въвежда се възражение за съпричиняване на вредите от страна на Н., изразяващи се в следното: Н. е управлявал МПС - мотор „Веспа“ модел „Педалетка“, без същото да е било регистрирано по съответния ред, в нарушение на Наредба №1-45 от 24 март 2000 г., издадена от Министъра на вътрешните работи; ищецът е предприел пресичане на пътното платно по пешеходна пътека, без да се съобрази с приближаващият се л.а. "Ситроен Берлинго", с което е нарушил разпоредбата на чл.113,ал.1,т.1 от ЗДВП, и е

навлязъл внезапно на платното за движение, в нарушение на чл.114,т.1 от ЗДвП.

Конкретно се твърди, че Н., е предприел пресичане на пътното платно по пешеходната пътека, управлявайки мотоциклета си. Съгласно разпоредбите на ЗДвП, същият е следвало да слезе от мотоциклета и да го бутане по време на пресичането на пътното платно.

Оспорва се причинно-следствената връзка между ПТП и посиняването на краката на ищеца.

Оспорва наличието на всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане, даващо основание за ангажиране застрахователната отговорност на застрахователя. Оспорва твърденията, че в резултат на получените увреждания ищецът е търпя болки и страдания в описания обем и продължителност, както че е преживял твърдения емоционален и психически стрес. Твърди, че оздравителният период е приключил и към момента ищецът е напълно възстановен от получената травма.

Излага становище за завишен размер на претендираното обезщетение, което се мотивира с несъответствие на обективните критерии, включващи се в понятието „справедливост“, визирани от ВС, както и с вложения в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД смисъл. Моли за определяне на справедлив размер на обезщетението.

Не се оспорва, че съществува валидно застрахователно правоотношение по отношение на МПС „Ситроен Берлинго“ с рег.№*****, по силата на застрахователна полица ВС/22/122000362150, действаща към датата на ПТП - 21.07.2022г.

Настоява се за отхвърляне на заявените искиви претенции и присъждане на разностите, сторени в съдебното производство. Възразява за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, претендирано от ищцата.

С допълнителната искова молба ищецът възразява относно твърденията на ответника. Относно механизма на ПТП и ВИ.та на водача, чиято гражданска отговорност е застрахована, се позовава на практиката на ВКС по решение № 227 от 12.02.2014 г. по т.д. № 769/2012 г. на I т.о., с което е дадено тълкуване, че протоколът за пътнотранспортно произшествие, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения съставлява официален документ по смисъла на чл.179 ГПК. Официалният свидетелстващ документ има материална доказателствена сила и установява, че фактите са се осъществили така, както е отразено в този документ. Оспорване, чрез опровергаването на съдържанието му е допустимо, като оспорващата страна следва да установи твърденията си, които в случая касаят механизма на ПТП.

Сочи се, че нараняванията на бедрата са следствие на удара, тъй като същият е бутал своето моторизирано колело - марка „Мотор веспа“, модел „Педалетка“. Вътрешността на бедрата му били засегнати от удара при натиска от седалката на МПС-то, защото той не е слезъл от мотоциклета, не е въртял неговите педали, а го е бутал с крака като не е развивал скорост на пешеходната пътека и се е придвижвал като пешеходец. Според ищеца „бутане на мотоциклет“ може да се извърши както с ръце, така и с крака.

Оспорва се твърдението на ответника за внезапно навлизане на ищеца на пътното платно, както и, че регистрацията или липсата на такава води до налагане на административно нарушение, което да понесе съответното лице, но не води до съпричиняване на вредоносния резултат. Поддържат се всички

останали твърдения, въведени с исковата молба.

В законния срок не е постъпила допълнителна искова молба.

Правната квалификация на предявените от ищеца искове : основание чл. 432, ал.1 от КЗ, вр.чл. 45 и чл. 52 ЗЗД във вр.чл.84, ал.3 от ЗЗД.

В тежест на ищеца е възложено да проведе пълно и пряко доказване на всички елементи от фактическия състав на непозволено увреждане – виновно противоправно действие, извършено от С. М., от което са настъпили за ищеца описаните имуществени и неимуществени вреди, причинно-следствената връзка между деликта и вредите; наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите между ответното дружество и деликвента; вид и тежест на неимуществените вреди, претендирани от ищеца, вид и характер на имуществените вреди, както и да обоснове размера на претендираните обезщетения. Единствено субективният елемент - вИ.та - се предполага - до доказване на противното.

Ответникът следва да установи изпълнението си по договора за застраховка „Гражданска отговорност" и/или наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, а именно, че последният е проявил поведение, което е пряка и непосредствена причИ. за произлезлите вреди, както и останалите релевиращи възражения.

СЪДЪТ, като взема предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, съобрази заключенията на комплексната съдебно-автотехническа и медицинска експертиза и съдебно-психиатричната експертиза приема за установено от фактическа страна следното :

Не се спори и видно от представеното писмено доказателство се установява, че към момента на извършване на деянието – 21.07.2022 МПС с ДК номер ***** има активна застраховка „Гражданска отговорност" при ответното дружество ЗК "ЛЕВ ИНС" АД ЕИК 121130788, обективирана в застрахователна полица № BG/22/122000362150 със срок на валидност от 02.02.2022г. до 01.02.2023г.

Приет по делото е Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1309/21.07.2022г., съставен от дежурен ПТП при ОД на МВР Варна за посетено на място ПТП, в който в качеството на участници в произшествието са вписани, съответно, ППС с рег. № *****, управлявано от водача С. Г. М.

като участник 1, и участник 2 – нерегистрирано ППС МотоВеспа Педалетка с водач Н. М. Н. с ЕГН *****. В обстоятелства и причини за ПТП е отразено, че около 10.58 часа в гр.Варна, кв. Аспарухово, по бул. Първи май участник 1 при приближаване на пешеходна пътека тип зебра не спира и не пропуска премиващия от ляво на дясно на пешеходната пътека уч.2, водач на ППС тип Педалетка, вследствие на което Уч.1 блъска Уч.2.

От приложената по делото административно-наказателна преписка, образувана пред ОД на МВР Варна, 4-то РУ, се установява, че с влязло в законна сила на 12.11.2022г. Наказателно постановление № 22-0442-000612 от 07.10.2022г., изд. от Началник сектор в ОД на МВР Варна, 4-то РУ за извършено виновно нарушение на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП – „Участник в движението, който създава пречки за движението, имуществени вреди и опасност за живота и здравето на хората“ на С. Г. М. с ЕГН ***** и е наложена глоба в размер на 20 лева, на осн.чл.185 от ЗДвП.

Не се твърди и не са ангажирани доказателства за наличие на влязла в сила присъда за извършеното от водача С. Г. М. с ЕГН ***** деяние.

Съгласно Писмо с изх. № 819000-28709 от 23.05.2023г., изд. от ОД на МВР Варна Сектор Пътна полиция, ведно с приложена справка за настояща собственост на Н. Н., в централната база липсват данни за регистрирана по партидата на ищеца собственост върху ППС „МотоВеспа“ Педалетка.

За установяване механизма на ПТП, съотв. на фактите, обуславящи наличието на съпричиняване на настъпилите вреди от страна на пострадалия, по искане на страните по делото е назначена и изслушана КСАТМЕ, чието заключение като обосновано и мотивирано съдът кредитира изцяло.

Вещото лице като черпи данни от констативния протокол за ПТП № 1309 на ОД на МВР Долни чифлик, снимковия материал, свидетелските показания на водача на МПС „Ситроен“ М. и тези на св. Б. Б. докладва основните факти на настъпилото ПТП, а именно : На 21.07.2022г., в гр. Варна, в кв. Аспарухово, на бул.„Първи май“ е настъпило ПТП между лек автомобил и водач на мотопед. Л.а.„Ситроен Берлинго“, с рег.№***** с водач С. Г. М. допуска удар с Н. М. Н., водач на ППС мотопед марка „МотоВеспа“, непосредствено след потегляне на автомобила от спряло положение пред пешеходната пътека. ПТП-то настъпва спрямо ширИ.та на лява пътна лента на булеварда, от две съпосочни пътни ленти, гледано в посока изхода на града към гр.Бургас. Силата на удара се е равнявала на достигнатата скорост на движение от автомобила от около 25.5 км/ч. При настъпилото ПТП спрямо пешеходна пътека и премиващ водач на мотопед от ляво на дясно за посоката на движение на автомобила, мотопед „Мотор Веспа“ е бил блъснат в дясна странична част, а водачът му е бил съборен на подлежащата настилка.

Пътното платно обект на ПТП е дясно разположеното на булеварда, гледано при движение в посока гр.Бургас. Процесната пътна лента е лява от две съпосочни, разделени от единична бяла прекъсната линия. Ударът е настъпил при кратко движение от около 2 метра на мотопеда по ширИ.та на

пешеходната пътека. Лявата процесна пътна лента е била с ширИ. 3.7 метра, а дясната 3.85 метра. Няма следи от скорошен ремонт на пътното платно. Пешеходната пътека е ясно видима и вертикално сигнализирана. Намиращият се в тревната разделителна част, метален парапет не позволява пешеходците да пресичат на места, различни от предвидените с положена пешеходна пътека.

Преди настъпване на опасната ситуация, лекият автомобил е бил разположен в спряло положение преди премИ.тата пешеходна пътека, а пострадалият, възкачен спрямо мотопеда, е бил разположен в прехода между двете платна на булеварда.

Според приложените материали по делото, включително изявление на страната, показанията на водачката, пострадалият е бил възкачен спрямо мотопеда, намиращ се в ширИ.та на пешеходната пътека, и го е направлявал/управлявал.

Скоростта на движение на лекия автомобил преди и към момента на ПТП е била около 25.5 км/ч, а тази на мотопеда около 11 км/ч, при прието средно ускорение от 2.5 м/с².

Видимостта между водачите е била категорична, според показанията, а според техническите параметри на платното за движение по-голяма от 80 метра. Минималната дистанция на техническа видимост е била 80 метра, а спрямо декларираната от водачката позиция на автомобила в спряло положение преди настъпване на ПТП, видимостта е била в рамките на 10 метра. И двете разстояния предполагат взаимна видимост.

Опасната зона за спиране на автомобила е била около 14 метра, но с оглед ускорителния режим и късата дистанция от мотопеда при потегляне, водачът е нямал техническа възможност да предотврати ПТП посредством аварийно спиране.

След началния момент на потегляне, водачите са нямали техническа възможност да предотвратят ПТП посредством аварийно спиране.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че при съобразяване с ускорителните характеристики на автомобила „Ситроен Берлинго“, относно средното ускорение и разстоянието, което е измИ.л същият, е изчислено времетраенето, което е било необходимо да се движи автомобилът, за да достигне съответната скорост от 25.5 км/ч. По отношение на мотопеда, сочи, че, доколкото за това МПС липсват конкретни технически данни, вещото лице приема средно ускорение 2.5 м/с², което за двутактов мотопед с автоматична скоростна кутия и в долна граница. На база това ускорение и времето, за което се е придвижил автомобилът до точката на съприкосновение с мотопеда, е отчетена скоростта, която е достигнал последният при своето задвижване. Това обосновава извода на вещото лице, че мотопедът не е бил бутан с крака, а е бил приведен в движение, тъй като при бутане не би достигнал в рамките на приблизително 2.5-3 сек от потеглянето си до точката на удара. В противен случай, т.е. при бутане, би се получило странично замязане на мотопеда.

В съдебно заседание вещото лице докладва, че при работещ двигател на мотопеда, за да се движи ППС, се подава газ като при мотор с ръкохватките. Първоначалното задвижване става крачно с педалите, след което с ръкохватката се предава движението към двигателя, за да бъде пуснат първоначално, и след това продължава да работи. При задвижване на мотопеда в работен режим на двигателя се чува характерен шум от форсиране, като той потегля с над 2000 оборота. С оглед времето на придвижване до точката на удара, вещото лице е категорично, че пострадалият е бил възкачен на мотопеда, който е бил в работен режим. А липсата на удар в десния крак, обосновава с факта, че водачът е пазил баланс

при първоначално потегляне (захождане), което е характерно за потегляне на мотоциклетите без педали, при което водачите държат краката встрани и след като мотоциклетата потегли устойчиво, поставят краката си на установените места. В конкретния случай мотопедът е работил на място, водачът му е подал газ и е потеглил, падейки равновесие с пуснати крака до мястото на удара.

По отношение на процесното МПС вещото лице докладва, че то се характеризира с двигател, без стартерен механизъм, поради което за запалване се използва мощността и ъгловата скорост, придадена с наличните за движение педали (тип задвижване на колело). МПС-то може да бъде използвано както само на тяга спрямо педалите и минимална скорост на движение, а така също след запалване на двигателя посредством движението на педалите, когато може да развие конструктивната си скорост на движение.

ППС-то разполага с бензинов двутактов двигател с вътрешно горене, с обем 49 куб.см. и мощност от 2.2 к.с., максимална конструктивна скорост от 40 км/ч. (показатели от минимална стойност, при производство за европейски пазар).

Според техническите си показатели следва да бъде регистрирано като мотопед в категория - „категория L1e - мотопеди“.

След огледа на ППС „Веспа“ вещото лице докладва, че вещта представлява мотопед. Не са установявани наличието на номера по-къси от обичайните „VIN“ номера с 17 символа, характерни за производството на МПС преди 1997 годИ.. Вероятната причИ. за загубване на производствените номера е преобоядисване при което вдлъбнатините на символите се попълват от боя.

С оглед всички материали по делото, включително снимковия материал, вещото лице обосновава извод, че пострадалият е бил със сламена шапка при настъпване на ПТП.

Експертът в част Медицинска на КСАТМЕ докладва, че предвид ангажираните по делото медицински документи се установява, че на 21.07.2022г., в резултат на ПТП ищецът е получил : мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана в тилната област на главата, кръвонасядания по вътрешните повърхности на двете бедра. Описаните в приложената медицинска документация по делото травматични увреждания са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Описаните травматични увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети и отговарят да бъдат получени при ПТП като водач на „педалетка“. Сочи се, че в материалите по делото няма мед.документи и/или свидетелски показания, от които да се установяват категорични данни пострадалият да е изпаднал в безсъзнателно състояние, в смисъла на пълна мозъчна кома сред ПТП, което ведно с мозъчно сътресение да определи разстройство на здравето временно опасно за живота. В този смисъл мозъчното сътресение определя временно разстройство на здравето неопасно за живота.

По отношение на усложненията в областта на десния долен крайник, констатирани три месеца след инцидента, се сочи от медика, че кръвонасядането в областта на дясното бедро се е усложнило с развитието на подкожен хематом, които се е инфектирал и се е образувал абсцес на меките тъкани. Същото е наложило провеждане на оперативно лечение - отстраняване на гнойната колекция, поставяне на аспирационен дренаж и стерилна превръзка.

От приложената епикриза се установява силно болезнен напрегнат оток по вътрешната повърхност на дясното бедро, с наличие на гнойна колекция, увеличени показатели на лимфоцитите, говорещи за общо възпаление и в тоя смисъл това увреждане обуславя разстройство на здравето, временно опасно

за живота. Следва да се има предвид, че във времето от ПТП 21.07.2022г. до проведеното лечение в клиника по Ортопедия на 20.10.2022год., Н. Н. не е повреждал лечение.

Проведено е оперативно лечение във връзка с травмата на дясното бедро и консервативно лечение за останалите травматични увреждания. Направените разходи са във връзка с лечението на ищеца и е било необходимо тяхното извършване.

Според вещото лице при правилно и своевременно лечение травматични увреждания от този вид отзвучават в рамките на две-три седмици. В конкретния случай пострадалият не е провеждал лечение във връзка с травмата на дясното бедро, при което оздравителният процес се е усложнил.

Всички получени травматични увреждания, отзвучават без дефицит.

В съдебно заседание пояснява, че намаляването на слуха, установено с извършената аудиограма не е в резултат на конкретното ПТП. На първо място сочи, че съгласно амбулаторен лист от преглед при отоневролог е установен „неврит“, което е възпаление на слуховите нерви. На следващо място изнася, че в конкретния случай в резултат на удара, съотв. на сътресението на мозъка няма увреждане на мозъка, няма счупване на кости в черепната кутия, липсва разкъсване на нерви, вкл. външно нараняване на ушите, все увреждания, които биха предизвикали нарушение в слуховия апарат.

Вещото лице е категорична, че ищецът не е бил в безсъзнателно състояние (като ако той беше изпаднал в безсъзнателно състояние, ведно с установеното мозъчно сътресение, щеше да е налице разстройство на здравето с временна опасност за живота). Обосновава се с факта, че когато човек изпадне в безсъзнателно състояние се потискат центровете на дишане и може да се достигне до смъртен изход, ако няма своевременно лекарска намеса. Ако има своевременно лекарска намеса и това е безсъзнателно състояние в такъв дълъг период от време - 20 минути, което е абсолютно невъзможно, обичайно би довело най-малкото до посттравматична епилепсия, а диагнозата, с която е изписан от неврохирургия е мозъчно сътресение.

Без лекарска намеса, при 20 минути безсъзнание (съгласно твърденията на ищеца), изходът би бил фатален.

С оглед наличието на раната, описана в епикризата на Клиника по неврохирургия при МБАЛ „Света Анна-Варна“ – разкъсно-контузна рана в тилната област на главата, би следвало, в случай, че е бил с каска, да не получи този вид нараняване.

С оглед установяване психичното състояние на ищеца в резултат на претърпените физически увреждания и стрес от ПТП по негово искане е проведена съдебно-психиатрична експертиза, чието заключение съдът намира за обосновано и мотивирано и го кредитира изцяло.

Психичното състояние на Осв. в периода след процесното ПТП се характеризира с нервно напрежение и тревожност по отношение на възстановителния процес. Тези негативни преживявания са изводими от неговите обективните неврологичните оплаквания (главоболие, световъртеж, нестабилност) и настъпилите усложнения (абсцес на десен крак), наложили оперативна интервенция.

Към настоящия момент не се установява актуално психично заболяване. Персистира лека тревожност. По време на изследването споделя, че все още се чувства по-неспокоен, изпитвал напрежение и страх, когато мИ.вал покрай мястото на ПТП, все още имал световъртеж. Към настоящия момент Осв. споделя неврологични оплаквания, както и чувство за напрежение и страх, когато мИ.ва покрай мястото на ПТП.

Ищецът Н. Н. не е споделил пред медика и няма обективни данни да е

посещавал психиатър и/или психолог или да е провеждал специфично лечение за психичното си състояние.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетеля на ищцовата страна - В. Н.а В., дъщеря на ищеца; св. С. Г. М. – Д., водач на л.а. Ситроен Берлинго и св. Б. Б. Б., очевидец на ПТП.

Св. В. разбрала за ПТП от обаждането на съпруга си. Не е посещавала баща си в болницата. За първи път след ПТП го видяла след изписването му от болницата, когато, за да върви го придържали двамата със съпруга ѝ. Освен раната на главата и травмите – външни и вътрешни, той имал и болки в бедрата. Свидетелката ходила редовно в дома на родителите си, за да помага, тъй като майка ѝ била оперирана и не можела да участва в повдигането и придвижването на пострадалия. На него дълго време му се виело свят като се изправя и някой трябвало да го придържа или се подпирал на стената, отивайки към тоалетната, банята. Около месец било така.

Първоначално ищецът имал по-силни болки в главата. Впоследствие започнали да го болят и краката като двете бедра от вътрешната страна били черно-лилави. ОПЛ му предписала крем, с който да се маже. Имал подобрение на левия, но не и на десния крак, като се образувала инфекция и ищецът започнал да повишава температура. Това наложило оперативна намеса за изчистване на образувалата се течност. Към настоящия момент продължавало да му се вие свят, макар и леко, не както в началото. Установило се, че ищецът има проблем със слуха, който бил констатиран от цялото семейство.

До инцидента ищецът бил здрав и нямал сериозни оплаквания, вкл. и заболявания на опорно-двигателния апарат.

Раната на главата била доста дълбока; шита. По цялата си глава баща ѝ имал охлузванията, но голямата рана била отзад на главата.

ПТП-то променило живота на баща ѝ. Той рядко шофирал кола и то само заради съпругата си, защото се налагало да я води на лекар.

Св. М. е водач на л.а.“ Ситроен Берлинго“. Изнася, че е спряла пред пешеходната пътека, като до нея имало друга кола, червена. Човекът, с когото станало ПТП-то, идвал от ляво, от градИ.та, с едно като че ли самоделно направено между велосипед и моторче. Тя спряла, погледнало го и той я погледнал, като тя помислила, че той ще я изчака. Но в момента, в който тя

потегля и тръгва и той, в резултат на което се сблъскват, като мъжът се ударил в предното стъкло на автомобила и паднал. Когато тя спряла пред пешеходната пътека, той бил между двете платна, на разделителната част. Имало огради, като по протежение на пешеходната пътека имало прорез за премиване и мигащи лампички за пешеходната пътека.

Свидетелката била допуснала грешка като не го изчакала, за да види неговото решение. Той държал мотопеда, възкачен на него и стоял на едно място. И в момента, в който тя потеглила той явно вече седнал, дал газ, което било чуто от свидетелката, но не нямала време да реагира и той се ударил в колата. На разделителната част той бил стъпал на земята, колелото-мотопед било между краката му и държал кормилото. Не бил встрани от мотопеда.

Свидетелката чула звук от форсирането на мотопеда, като в момента, в потеглила и той потеглил. Потегляйки, той се ударил в предното стъкло и в преден ляв калник. Тя била измисляла метър, когато ищеца се ударил в колата ѝ. Твърди, че ищецът нямал каска, както и че моторчето било без регистрационни номера.

В хода на проведения по реда на чл.25, ал. от ГПК разпит св. Б. Б. Б. изнася, че бил на разходка в парк Аспарухов с приятели. Намирал се в близост до пешеходната пътека, когато един мъж бил блъснат на пешеходната пътека от автомобил. Пешеходецът имал мотопед, но свидетелят не може да си спомни дали го е управлявал или бутал. Мотопедът не бил със запален двигател. Свидателят счита, че мъжът бил с каска, и се огледал преди да пресече платното. Свидателят не си спомня дали е имало друг автомобил, както и с каква скорост се движил автомобила.

С исковата молба са представени в заверен препис разходни документи за заплатени медицински услуги от АИПСИМ д-р Д. в размер на 50 лева; заявка за рентгенографска снимка и касов бон за 20 лева; талон за платена такса към клиника по неврохирургия при МБАЛ Св.Анна-Варна и касов бон за 11.60 лева; фискален бон за платен престой в УМБАЛ „Св.МарИ.“ в размер на 29 лева.

С молба вх. № 11185 от 04.11.2022г. ищецът Н. М., чрез адв. И. Л., е депозирал пред застрахователното дружество извънсъдебна претенция по чл.380 от КЗ.

С имейл от 23.01.2023г., изпратен до молителя чрез експерт „Помощ

при пътни злополуки и заболяване“ при ответното дружество, се предлага да бъде изплатено на пострадалия обезщетение в размер на 2 000 лева за претърпени имуществени вреди. Няма данни същите да са заплатени и към настоящия момент.

ВЪЗ ОСНОВА на изложените факти и обстоятелства, безспорно установени от еднопосочните и взаимнодопълващите се писмени и гласни доказателства, се налагат следните правни изводи :

Съгласно разпредЕ.та доказателствена тежест, ищецът установява наличието на всички елементи от фактическия състав на чл.432, ал.1 от КЗ във вр.чл.45 от ЗЗД, ангажиращи отговорността на застрахователя за обезвреда на настъпилите за ищеца в резултат на деликта неимуществени и имуществени вреди.

Предвид събраните писмени и гласни доказателства, се установява несъмнено извършването на твърдяното в исковата молба деяние, неговата противоправност и вИ.та на водача на МПС.

Установява се, че в светлата част на денонощието на 21.07.2022г. Варна, в кв. Аспарухово, на бул.„Първи май" настъпва ПТП между лек автомобил и водач на мотопед. Лек автомобил марка и модел „Ситроен Берлинго“ с рег.№ ***** с водач С. Г. М. допуска удар с Н. М. Н., водач на ППС марка „МотоВеспа", непосредствено след потегляне на автомобила от спряло положение пред пешеходната пътека. ПТП-то настъпва спрямо ширИ.та на лява пътна лента на булеварда, от две съпосочни пътни ленти, гледано в посока изхода на града към гр.Бургас. Силата на удара се е равнявала на достигнатата скорост на движение от автомобила от около 25.5 км/ч. При настъпилото ПТП спрямо пешеходна пътека и премИ.ващ водач на мотопед от ляво на дясно за посоката на движение на автомобила, мотопед „Мотор Веспа" е бил блъснат в дясна странична част, а водачът му е бил съборен на подлежащата настилка.

С поведението се водачът на ППС л.а. „Ситроен Берлинго“ с рег.№ ***** с водач С. Г. М. е нарушила правилата за движение по чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП : „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди“; чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП : „Водачът на ППС е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни ППС“ и чл.20, ал.2 от ЗДвП : „Водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на

движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всякакво видимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“.

Не са ангажирани доказателства, които да опровергават вИ.та на извършителя. За извършеното нарушение по чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП С. Г. М. е наложена наказание по чл. 185 от ЗДвП с влязло в законна сила на 12.11.2022г. НП № 22-0442-000612 на ОД на МВР Варна. Възражението на ответника, че деянието е случайно, остава недоказано.

С пълно и пряко доказване ищецът доказва и наличието на останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане – настъпилите за него болки и страдания от причинените травми, техния характер, степен и продължителност във времето, както и пряката им причинна връзка с деянието.

Налице е и хипотезата на чл.432, ал.1 КЗ.

Доказва се наличието на валиден договор за застраховка „ГО” през периода, в който е реализирано ПТП-то - 02.02.2022г. до 01.02.2023г. между собственика на причинилия увреждането автомобил и ответника като застраховател по риска.

Предвид обхвата на застрахователното покритие, регламентиран в чл. 477, ал.1 от КЗ, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл. 45 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл.477, ал.2 от КЗ застраховани лица са собственикът на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което ползва моторното превозно средство на законно основание.

Съгласно задължителните за съдилищата постановки, дадени с Постановление № 4/23.12.1968 г. по гр.д.№ 2/1968 г. на Пленума на ВС, понятието „справедливост” не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. За да се определи обезщетение, съставляващо справедлив паричен еквивалент на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, с оглед на характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на болките, причинените морални

страдания, осакатявания, загрозявания, както и икономическата конюнктура в страната към момента на причиняване на вредите. Следва задължително да бъдат изтъкнати и надлежно оценени всички обстоятелства, обосноваващи размера на дължимото по чл.52 ЗЗД обезщетение. С оглед определяне справедлив размер на дължимото обезщетение, следва да бъдат съобразени характера, степента и продължителността на търпените от ищеца болки и страдания от причинените с ПТП травми, така и наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

В конкретния случай ищецът е мъж, пенсионер; към момента на осъществяване на ПТП и настъпване на вредите – физически здрав, доколкото липсват данни за хронични заболявания. Съгласно медицинските документи и заключението на вещото лице по част Медицинска на КСАТМЕ пострадалият е получил мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана в тилната област на главата и кръвонасядания по вътрешните повърхности на двете бедра.

Съгласно мнението на експерта липсват обективни данни, както и свидетелски показания ищецът да е изпадал в безсъзнателно състояние в смисъл на пълна мозъчна кома след ПТП, доколкото в Амбулаторен лист № 1221 от 25.07.2022г., изд. от д-р Д. Д. анамнезата за загуба на съзнание за около 20-30 минути е снета по данни на пациента. Видно от същия абм.лист е предписана медикаментозна терапия с Бетасерк, Ноотропил и Акутил.

Установява се, че три месеца след настъпване на ПТП кръвонасядането в областта на дясно бедро се е усложнило с развитието на подкожен хематом, като наличието на инфекция е наложило провеждането на оперативно лечение за отстраняване на гнойната колекция през периода 20.-25.10.2022г.

Съгласно мнението на вещото лице медик влошаването на получените кръвонасядания се е получило в резултат на ненавременен предприето лечение от пострадалия. По делото липсват доказателства за назначено от лекар лечение и прилагане на медикаменти от страна на ищеца, с които да е провеждано адекватно лечение. В този смисъл показанията на св. В. не кореспондират с писмения доказателствен материал по делото.

Не се установява категорична причинна-следствена връзка между ПТП и констатираното с АЛ № 222777035551 от 04.10.2022г. и аудиометрично изследване намаление на слуха.

От Епикриза, изд. от Клиника по неврохирургия при МБАЛ „Св.Анна-

Варна“ се установява, че състоянието на ищеца веднага сред ПТП-то е налагало спешното му отвеждане в болнично заведение, където е пролежал две денонощия. От свидетелските показания се установява, че първия месец след изписването от болницата основно е лежал, като при изправяне е трябвало да бъде подпомаган от близките си. Имал главоболие и световъртеж, за което са му изписани медикаменти. Към настоящият момент ищецът е в добро общо физическо състояние като не са ангажирани доказателства за продължаващ към настоящия момент прием на медикаменти.

Следва да се приеме въз основа на заключението на вещото лице по СПЕ, че след процесното ПТП е чувствал нервно напрежение и тревожност по отношение на възстановителния процес, с оглед обективните неврологичните оплаквания от главоболие, световъртеж, нестабилност и настъпилите усложнения, обусловени от абсцеса на десен крак, наложили оперативна интервенция. Психиатърът сочи, че към настоящия момент не се установява актуално психично заболяване. Персистира лека тревожност, чувство за напрежение и страх, когато ищецът мИ.ва покрай мястото на ПТП. Ищецът не е провеждал специфично лечение за психичното си състояние.

Анализираните по-горе писмени и гласни доказателства установяват средна по степен и продължителност, понесена от ищеца травма, като свързаните с нея болки и страдания, с оглед критериите за справедливост, могат да бъдат репарирани със сумата от **33 000 лева**.

Съгласно заключението на вещото лице част Медицинска приложените с исковата молба медицински и разходни документи са относими и са били необходими за провеждане на лечебния и оздравителен процес. Общата сума възлиза на **110.60 лева**.

Застрахователят релевира възражение за съпричиняване, обосновано с твърдения за нарушаване на императивни правила, визирани в ЗДвП.

Твърди се, че ищецът е управлявал процесното МПС без същото да е било регистрирано по съответния ред, в нарушение на Наредба № I-45 от 24.03.2000г., изд. от Министъра на вътрешните работи. Соци, че липсата на регистрация на управляваното МПС води до нарушение на разпоредбата на чл.140 от ЗДвП, която позволява движение по обществените пътища само на регистрирани МПС, т.е. ищецът въобще не е трябвало да участва в уличното движение.

Вещото лице по част Автотехническа от КСАТМЕ установява при извършения оглед на МПС, че същото представлява двуколесно превозно средство категория L1e – „мотопед“ – моторно превозно средство с две колела

и конструктивна максимална скорост не по-голяма от 45 км/ч (не по-ниска от 25 км/ч), двигател с вътрешно горене с работен обем не по-голям от 50 куб.см. или с 4 kW максимална постоянна номинална мощност в случай на електродвигател (чл.150а, ал.2, т.1 от ЗДвП, Регламент (ЕС) №168/2013г.). Конкретно процесното ППС разполага с бензинов двутактов двигател с вътрешно горене, с обем 49 куб.см и мощност от 2.2 к.с., макс.конструктивна скорост от 40 км/ч, което представляват показатели от минимална стойност при производство на европейския пазар. Тези технически показатели обуславят задължението на собственика на ППС да го регистрира като мотопед в категория L1e. Установи се, че ищецът не е регистрирал мотопеда по реда на Наредба № I-45 от 24.03.2000г. С това свое поведение, обаче, ищецът не е допринесъл по никакъв начин за настъпването на вредоносния резултат от ПТП-то, съотв. настъпилите увреждания на неговата телесна цялост, доколкото не се твърди, а и не установява по делото, че определени характеристики и/или техническото състояние на ППС като неотговарящи на съответните законови изисквания са способствали за произлезлите вреди от ПТП-то. Липсата на регистрация на ППС-то носи административно-наказателна отговорност за неговия собственик.

На следващо място, се твърди, че ищецът е предприел пресичане на пътното платно по пешеходната пътека без да се съобрази с приближаващият л.а. „Ситроен Берлинго“, с което е нарушил разпоредбата на чл.113, ал.1, т.1 от ЗДвП и е навлязъл внезапно на платното за движение в нарушение на чл. 114, т.1 от ЗДвП. Както от показанията на водача на л.а. „Ситроен Берлинго“, така и от заключението на вещото лице в част Автотехническа на КСАТМЕ се установи, че преди настъпване на опасната ситуация лекият автомобил е бил спрял пред пешеходната пътека, а от своя страна пострадалият, възкачен на мотопеда, е бил ситуиран в прехода между двете платна на булеварда. Дватамата са имали отлична видимост един към друг, като водачката на л.а. е изчаквала премиването на ищеца, но недостатъчно време. Следователно възражението за съпричиняване в съответната форма е неоснователно.

На следващо място, се сочи, че ищецът е предприел пресичане на пътното платно, управлявайки мотопеда. Съгласно дефиницията на чл.107, ал.1 от ЗДвП пешеходец е всеки участник в движението, който се намира на пътя извън пътното превозно средство и не извършва работа по пътя. За пешеходци се считат и лицата които бутат велосипед, мотопед, мотоциклет

или индивидуално електрическо превозно средство (т.2). С оглед подробната и многостранна обосновка на вещите лица по КСАТМЕ, въведена по-горе, както и показанията на св. М., съдът приема, че моторедът е бил в работен режим, а ищецът е бил възкачен на него, когато е потеглил на пешеходната пътека. Законът не забранява на моторедистите да се придвижват по пешеходна пътека, но ги задължава да бутат ППС, като същото е в неработещ режим. В конкретния случай, ако ищецът не е бил възкачен на работещото ППС, а е вървял, то не би достигнал, благодарение на ускорението му, установената точка на удара, съотв. би имал благоприятна възможност да реагира, за да спре при потеглянето на л.а. „Ситроен Берлинго“. Ищецът не би получил и нараняването на вътрешната част на бедрата. Възражението в тази част е основателно.

На последно място, се изтъква, че ищецът е управлявал ППС без поставена защитна каска. Съгласно разпоредбата на чл.137е от ЗДВП водачите и пътниците на мотоциклети и мотореди са задължение да използват защитни каски. Предпазните каски са проектирани да понесат неразрушим за конструкцията ѝ удар с плоска или остра фигура. Следователно, доколкото се установи, че ищецът е управлявал мотореда, то следва той да е бил оборудван с предпазна каска. Установено е, че при озоваването на ищеца на земята след удара основно е наранена главата му. Предвид силата на удара при съприкосновението между двете МПС-та, то наличието на поставена защитна каска най-малкото би предотвратило образуването на разкъсно-контузните рани по главата на ищеца при падането му на пътната настилка. Възражението е основателно.

Съгласно т.7 от Постановление № 17/18.11.1963 т. на Пленума на ВС по приложението на чл.51 ал.2 ЗЗД, регламентиращ възможност за намаляване на обезщетението за вреди при деликт, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, е необходимо и достатъчно да се установи причинната връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат. Съпричиняване по смисъла на посочената правна норма е налице, когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици. Приносът в настъпването на увреждането е вИ.ги конкретен, независимо дали поведението на пострадалия

е било противоправно, в частност – в нарушение на Закона за движение по пътищата, и виновно. Намаляването на обезщетението за вреди на основание чл.51 ал.2 ЗЗД е допустимо само при наличието на категорични доказателства, събрани в процеса, че вредите не биха настъпили, респ. не биха настъпили в съответния обем и тежест, ако по време на произшествието пострадалият е ползвал предпазен колан. Т.е. предпоставките за отчитане на съпричиняването и неговия размер са безспорно установена причинно-следствена връзка между поведението на увредения и вредите, заедно с преценка кои от тях не биха настъпили, или биха имали по-малък обем /брой, интензитет/, при липса на личен принос.

Не се спори относно наличието на вИ. у водача на ППС, но с поведението, описано по-горе, ищецът е поставил в опасност от инцидент себе си и останалите участници в движението.

Пред така възприетите факти и обстоятелства степента на съпричиняване на пострадалия се определя на 1/3, с който размер следва да се редуцира дължимото обезщетение за неимуществени вреди, при съобразяване с разпоредбите на чл.52 във вр.чл.51, ал.2 от ЗЗД. При приетото съотношение на съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца и определеното обезщетение за обезвреда от 33 000 лв., съобразено с критерия за справедливост по чл.52 ЗЗД, на последния се следва обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 22 000 лева и имуществени вреди – 73.73 лева, до който размер исковете следва да бъдат уважени, а съответно за разликата над присъдената сума до първоначално претендирания размер – отхвърлени като неоснователни и недоказани.

По отношение на лихвата за забава : С оглед основателността на претенцията за обезщетяване на неимуществените и имуществените вреди, съдът намира за основателна и акцесорната претенция за мораторни лихви, считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице на 04.11.2022г. до окончателното изплащане на обезщетението, на осн. [чл.429, ал.3 КЗ](#) вр. чл.493, ал.1, т.5 и чл.429, ал.2, т.2 КЗ (в тази насока Решение №167/30.01.2020 по дело №2273/2018 на ВКС, ТК, II т.о.).

По отношение на разноските:

На осн.чл.83, ал.2 от ГПК ищецът е освободен от заплащане на държавна такса в размер на 2450 лева и разноски по делото.

С оглед изхода на иска и на осн.чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда авансираните от бюджета на

съдебната власт суми в размер на 899.15 лева – държавна такса и 110.10 лева за възнаграждение на вещото лице по СПЕ.

С оглед резултата по делото и на осн.чл.78, ал.1 от ГПК ответното дружество дължи на ищеца сторените от него разноски представляващи разходи за възнаграждение на вещите лица по КСАТМЕ в размер на 183.50 лева.

Съответният на уважената част от исковата претенция размер на адв.възнаграждение за пълномощника на ищеца в размер на 2004.59 лева следва да бъде присъден в полза на адв. И. Т. Л. САК личен № *****, определено по реда на чл.38, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗА. Сумите за пътни разходи не са съдебно-деловодни разноски, поради което не могат да се претендират на основание чл.78 от ГПК (Решение № 192 от 25.06.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5663/2013 г., IV г. о., ГК).

На осн.чл.78, ал.3 от ГПК съразмерно с отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на ответното дружество сторените разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение на вещите лица по КСАТМЕ, депозит свидетел и удостоверение в общ размер от 961.83 лева.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище гр. София, бул.„Черни връх ” №51, ДА ЗАПЛАТИ на **Н. М. Н. с ЕГН ******* с адрес *****

1. сумата от 22 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие настъпилото на 21.07.2022г. ПТП в гр. Варна, кв. Аспарухово на бул. „Първи май“ между лек автомобил марка „Ситроен“ модел „Берлинго“ с рег. № ***** с водач С. Г. М. и Н. М. Н., водач на ППС марка „Мотор веспа“ модел „Педалетка“, при което при приближаване към пешеходна пътека, намираща се на бул. „Първи май“, водачът на автомобил „Ситроен“, модел „Берлинго“ с рег. № ***** не спира, за да направи път на премиващия се от ляво на дясно по пешеходната пътека Н. Н., при което водачът на автомобил с рег. № ***** , блъска ищеца, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаването на заявлението пред застрахователното дружество - 04.11.2022г до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 22 000 лева до претендирания размер от 60 000 лева
2. сумата от 73.73 лева, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение и възстановяване от получените от произшествието травматични

увреждания, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаването на заявлението пред застрахователното дружество - 04.11.2022г до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 73.73 лева до претендирания размер от 110.60 лева

ОСЪЖДА ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище гр. София, бул.,Черни връх ” №51, да заплати по сметка на Окръжен съд Варна в полза на бюджета на съдебната власт суми в размер на 899.15 лева – държавна такса и 110.10 лева за възнаграждение на вещото лице по СПЕ.

ОСЪЖДА ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище гр. София, бул.,Черни връх ” №51, да заплати на адв. И. Т. Л. САК личен № ***** адвокатско възнаграждение в размер на 2004.59 лева.

ОСЪЖДА ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище гр. София, бул.,Черни връх ” №51, да заплати на **Н. М. Н. с ЕГН ******* с адрес ***** разноски представляващи разходи за възнаграждение на вещите лица по КСАТМЕ в размер на 183.50 лева.

ОСЪЖДА **Н. М. Н. с ЕГН ******* с адрес ***** да заплати на „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 със седалище гр. София, бул.,Черни връх ” №51, сторените разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение на вещите лица по КСАТМЕ, депозит свидетел и удостоверение в общ размер от 961.83 лева.

Банкова сметка, по която следва да бъдат преведени присъдените в полза на ищеца суми : *****

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____